

ת"פ 44246/11/21 - מדינת ישראל נגד מקסים סדובי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 44246-11-21 מדינת ישראל נ' סדובי

לפני כבוד השופט סארי ג'וסי

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם

מקסים סדובי

ע"י ב"כ עו"ד גל דהן

גזר דין

1. הנאשם, יליד 30.3.1994, הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע חבלה חמורה-עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין- התשל"ז- 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

2. עובדות כתב האישום המתוקן הן כדלהלן:

בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היתה א', ילידת 1997 (להלן: **המתלוננת**) בת זוגו של הנאשם, והשניים התגוררו בדירת מגורים בחדרה. בתאריך 14.11.21 בסמוך לשעה 20:00, התפתח בין הנאשם למתלוננת ויכוח הנוגע לכספים (להלן: **הוויכוח**).

במהלך הוויכוח, בזמן שהנאשם והמתלוננת שהו בדירה, דחף הנאשם את המתלוננת מספר פעמים לכיוון חדר השינה. המתלוננת נשכבה על המיטה ובעטה ברגליה לכיוון הנאשם במטרה להרחיקו תוך שהיא צועקת. הנאשם התיישב על בטנה של המתלוננת ואחז את ידיה. בתגובה המתלוננת הכתה את הנאשם בגבו באמצעות הברך. בהמשך לכך, שיחרר הנאשם את אחיזתו מידיה.

בהמשך, דחפה המתלוננת את הנאשם וקמה מהמיטה. היא ניגשה למטבח והוציאה ממגירת המטבח סכין. הנאשם תפס ביד המתלוננת שאחזה בסכין, והוציא את הסכין מידה, כאשר במקביל המתלוננת שורטת את הנאשם בצווארו. בהמשך, נפלו המתלוננת והנאשם לרצפה, כשהנאשם אוחז בידה השמאלית של המתלוננת ומקפל אותה לאחור. לאחר שנפלו, המשיך הנאשם לאחוז ביד המתלוננת, כשהיא מקופלת לאחור. כאשר המתלוננת שכובה על הרצפה, צעקה המתלוננת, למשמע זעקותיה, הזעיקה אישה המתגוררת סמוך לדירה את המשטרה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת שבר מרוסק בכתף שמאל זרוע פרוקסמאלי והמטומה בראש מימין.

במעשיו המתוארים חבל הנאשם במתלוננת חבלה חמורה שלא כדין.

הסדר הטיעון

3. לאחר שהוחל בשמיעת ראיות התביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שבמסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, כתב האישום המקורי תוקן, והנאשם הודה והורשע בעבירה שיוחסה לו, כמפורט לעיל. בראשית הדרך לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש והוסכם כי הטיעון יהיה חופשי לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

בהמשך, במעמד ישיבת הטיעונים לעונש, הגיעו הצדדים להסכמה עקרונית לפיה העונש הראוי לנאשם הנדון הוא עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, והמחלוקת ביניהם הצטמצמה למספר חודשי המאסר שיש להשית על הנאשם לריצוי בעבודות שירות.

ראיות לעונש

4. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

5. **תסקיר שירות המבחן**

שירות המבחן הגיש בעניינו של הנאשם תסקיר וארבעה תסקירים משלימים.

מהתסקירים עולה כי הנאשם בן 29, רווק, עלה ארצה מרוסיה בהיותו בן שנה. עקב גירושי ההורים נטש את לימודיו לאחר 10 שנות לימוד, וגדל ללא נוכחות ופניות הורית, כאשר כל אחד מהוריו היה עסוק בחייו והוא נותר לבד, ללא הכוונה, הכלה ודאגה לצרכיו.

עוד עולה מהתסקירים הנאשם סבל משימוש לרעה באלכוהול, וזה נבע על רקע קושי רגשי, וזאת לצד חשיפה מגיל צעיר לדפוסי שתייה בעייתיים של אביו. מהתסקירים עולה כי הנאשם השתלב במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול והימורים באשדוד והוא מטופל מחודש מאי 2023 וזה לצד שיחות פרטניות, והשתתף גם בקבוצה לצעירים על רצף ההתמכרות. כפי שעולה מהתסקיר כי הנאשם בעקבות השתתפותו בקבוצה, הגביר מודעות להשלכות של שימוש באלכוהול. עוד צוין כי גורמי הטיפול התרשמו שהנאשם עומד בתנאי התכנית הטיפולית, וכי הוא מצוי במגמת התקדמות ושיפור ניכרים.

מהתסקיר האחרון שהוגש ביום 18.04.2024, עולה כי הנאשם משולב בתוכנית תעסוקה, ומעוניין לחדש רישיון למשאית ולחזור לעבוד כנהג חלוקה של מזון. בנוסף, צוין בתסקיר כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא בטיפול הפרטני, מגיע לכל הפגישות בקביעות ובזמן, ונענה לכל בקשה של הגורמים הטיפוליים. עוד צוין כי מאז ההקלה בתנאים המגבילים, הנאשם עובד כסדרן בחנות מזון.

במסגרת עריכת התסקיר האמור, שוחח קצין המבחן עם המתלוננת, אשר הצהירה על חידוש הקשר ביניהם מאז שבית המשפט התיר זאת, ותיארה את היחסים הטובים בינה לבין הנאשם. בנוסף, מסרה כי היא איננה חוששת ממנו ומרגישה ביטחון ואהבה והביעה את רצונה להקים תא משפחתי יחד איתו.

באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, ציין קצין המבחן כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וכי רמת הסיכון כלפי המתלוננת הינה נמוכה. כן ציין קצין המבחן כי יש לתת את הדעת על שיתוף הפעולה המלא מצד הנאשם בכל התוכניות הטיפוליות, וכי קיימת חשיבות רבה להמשך טיפול, בין היתר, לאור רקע אישי מורכב. על יסוד האמור, המליץ קצין המבחן, על עונש מאסר לריצויבדרך של עבודות שירות ולהפחית ממנה את תקופת המעצר, לצד התחייבות כספית ומאסר על תנאי.

6. **ההגנה העידה לעונש את המתלוננת**, אשר הדגישה בפני בית המשפט את החשיבות הרבה עבורה להשמיע דבריה, משהמדובר בעתידים המשותף שלה ושל הנאשם. לדבריה: "**היה חשוב לי להגיד גם אמרתי לפרקליט, אני אישה חזקה, עברתי לא מעט בחיים ועברתי הכל בשלום, זה לא תסמונת האישה המוכה, אני לא שם. הסיטואציה מאוד לא פשוטה לא לי ולא לו, אנחנו אנשים מאוד נורמטיביים ולהגיע למקומות כאלה זה לא מתאים לנו, שנינו עשינו טעויות באותו ערב, המעמד לא נעים. מקסים כבר בן 30 אני בת 27 אנחנו חושבים על העתיד, מתכננים תכניות מה ואיך לעשות. אני אומרת פה ואני בטוחה שזה מה יהיה, מקסים יהיה בעלי ואבא של הילדים שלי, אחרי שכל הדבר הזה יהיה מאחורינו אנחנו חוזרים לגור אצל אמא שלי שפתחה את הבית שלנו, להתייצב כלכלית ונפשית, אנחנו זוג שחי בנפרד שלוש שנים, לאחרונה נפגשנו אצל סופיה העובדת הסוציאלית לאחר שלא ראית בן זוג שלוש שנים. יש לנו תכניות לעתיד ואנחנו כן רוצים להתקדם, למדנו המון אני על עצמי והוא על עצמו זה לא משהו של להתגאות בו, שנינו קבלנו פטיש חמש קילו על הראש, היום אנחנו יודעים איך להתמודד, יש קשיים כמו זוג נורמטיבי. אנחנו רוצים להתחיל את החיים שלנו מחדש, אני מבקשת מבית משפט לעזור לנו לבנות עתיד טוב יותר". (עמ' 80 לפרוט')**

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

7. טיעוני המאשימה

בפתח טיעוניו הודיע ב"כ המאשימה כי מלכתחילה נערך לטיעון לעונש במסגרתו תעתור המאשימה למתחם ענישה הנע בין 2 ל- 4 שנות מאסר בפועל. ואולם לאחר שהמאשימה שקלה מחדש את מכלול הנתונים העומדים על הפרק, נתגבשה אצלה המסקנה כי במקרה הנדון יש להשית על הנאשם עונש

שאינו כרוך במאסר בפועל. בכלל השיקולים ציין ב"כ המאשימה את המלצתו החיובית של שירות המבחן, את העובדה כי הנאשם עבר כבר דרך משמעותית בהליך הטיפולי, לרבות בכל הנוגע לבעיית השימוש באלכוהול, וכן בהתחשב בכך שהנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע נכונות להמשך טיפול, שהינו בעלת משמעות רבה לשיקומו. כן נלקח בחשבון כי מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי, ואשר שהה במעצר מלא בין התאריכים 14.11.21 - 5.7.22, לאחר שהה למעלה משנה וחצי במעצר בית באיזוק אלקטרוני, אשר הוסר בהמשך וכן נפתחו עבור הנאשם חלונות התאוררות. עוד ציין ב"כ המאשימה כי קודם לגיבוש עמדתו הסופית שוחח עם המתלוננת.

נוכח האמור לעיל, עתר ב"כ המאשימה להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה שלא תפחת משנה וחצי, ולהשית עליו עונש של 17 חודשי מאסר, בניכוי תקופת מעצרו בת 8 חודשים, וכי את היתרה של 9 חודשי מאסר בפועל ירצה בדרך של עבודות שירות, בכפוף לקבלת חוות דעת חיובית של הממונה.

לצד זאת, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות.

8. טיעוני הנאשם

ההגנה הצטרפה לעמדת ב"כ המאשימה כי אין זה המקרה בו ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. ב"כ הנאשם הפנה לתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו של הנאשם, ובהקשר זה הדגיש כי אין לזקוף לחובת הנאשם עצם ניהול ההליך שהביא בסופו של דבר להרשעת הנאשם לעבירה פחותה מזו שיוחסה לו בכתב האישום המקורי ולהשמטת עבירות נוספות שיוחסו לנאשם במסגרתו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב לקולה בכך שלא קדם לביצועה תכנון כלשהו, וכי מדובר באירוע חד פעמי וספונטני, שאף קרוב לסייג. לטענתו, חומרת המעשה נמצאת ברף הנמוך, בהתחשב בכך שהמתלוננת שוחררה באותו יום מבית החולים, שלא נעשה שימוש בכלים ואף לא בסכין שהמתלוננת נטלה לידיה במהלך הוויכוח.

כן ביקש ב"כ הנאשם להתחשב לקולה בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, וכי גזירת עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת עלולה לפגוע בהליך השיקומי שהנאשם עבר במסגרת שירות המבחן.

בא כוח הנאשם, הפנה לפסיקה לתמיכה בעמדתו כי העונש הראוי לנאשם במקרה הנדון הוא 9 חודשי מאסר בניכוי תקופת המעצר, באופן שיתרת העונש (חודש ימים) תרוצה בדרך של עבודות שירות. כן הודיע על הסכמתו להטלת צו מבחן על הנאשם, המעוניין בהמשך הטיפול לשם שיקומו.

9. **דברי הנאשם:** הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו הן בעל פה והן במכתב שכתב שהוגש לתיק.

למקרא הדברים שהעלה במכתב ניתן להתרשם מהם כי מדובר בחרטה אמיתית וכנה.

10. בתום ישיבת הטיעונים לעונש, ומבלי שיהא בכך כדי להביע עמדה לעניין העונש שייגזר על הנאשם, התבקש הממונה על עבודות השירות לחוות דעתו בשאלה האם הנאשם מסוגל לרצות עונש מאסר בעבודות שירות.

11. חוות דעת הממונה על עבודות השירות

בחוות דעתה מיום 13.5.2024 הודיעה קצינת אבחון והשמה של שלוחת צפון - יחידת ברקאי (להלן: הממונה) כי הנאשם נמצא מתאים לשאת בעונש מאסר בעבודות שירות ביצוע עבודות שירות ואף המליצה להציבו החל מיום 18.6.2024 ב"דואר חדרה- דוורים" (ברחוב הרברט סמואל 54, חדרה), למשך חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

דין והכרעה

12. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40-א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם עונש הולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

נסיבות ביצוע העבירה והערכים החברתיים שנפגעו בעטייה

13. מעשי אלימות בכלל ובפרט כאלה המופנים כלפי בן זוג, בתוך הבית פנימה, חמורים הם וראויים לתגובה עונשית הולמת.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירת החבלה החמורה שביצע הנאשם הינם, בין היתר, הגנה על שלמות גופה, ביטחונה, כבודה וחייה של המתלוננת. כן נפגעה לשהות בבטחה בביתה מבצרה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5227/20 אומר נ' מדינת ישראל (6.2.2020):

"13. בית משפט זה שב ועמד על חומרת עבירות האלימות שבהן הורשע המבקש, ועל הגישה המחמירה שיש לנקוט בה כלפי מבצעה.

עמוד 5

כך למשל, ציינתי ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.4.2019):

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלמות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג".

כן ראו דבריו בע"פ 5307/17 חלאגי נ' מדינת ישראל (12.7.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם אלימות מופנית נגד נשים מצד בני זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף היא בה כדי לשקף את הפגיעה בקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהן מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

14. **נסיבות ביצוע העבירה** פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן דלעיל. העבירה בוצעה על רקע של ויכוח הנוגע לכספים, ובתגובה הנאשם דחף את המתלוננת לחדר השינה, המתלוננת נשכבה על המיטה ובעטה ברגליה את הנאשם והכתה אותו בגבו, בהמשך שחרר הנאשם את המתלוננת, היא ניגשה למטבח והוציאה מהמגירה סכין, הנאשם בתגובה תפס ביד המתלוננת והוציא את הסכין מידה ובמקביל המתלוננת שורטת את הנאשם בצווארו, ובהמשך שניהם נפלו לרצפה כאשר הנאשם אוחז ביד המתלוננת ומקפל אותה לאחור, כתוצאה מכך נגרמו, כאמור, למתלוננת שבר מרוסק בכתף שמאל זרוע פרוקסאלי והמטומה בראש מימין.

לקחתי בחשבון כי אין מדובר באירוע אשר תוכנן מראש על ידי הנאשם, וכי מעשיו בוצעו מתוך סערת רגשות ובמסגרת תגובה ספונטנית ואימפולסיבית. עוד אני רואה ליתן משקל לכך שבשלב בו שחרר הנאשם את המתלוננת לאחר המאבק בחדר השינה, ניגשה היא למטבח והוציאה סכין, ואלמלא עשתה כן לא מן הנמנע כי הנאשם היה חודל ממעשיו. יחד עם זאת, הנאשם הוא הסלים את הוויכוח לכדי אלימות, חלקו באירוע ותוצאותיו הינם מרכזיים, וגם אם במהלכו של האירוע הפעילה כלפיו המתלוננת אלימות, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו.

במכלול הנסיבות, כמו גם הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אני סבור כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הייתה משמעותית, אך לא ברף החומרה הגבוה של עבירות אלימות.

מדיניות הענישה הנוהגת

15. משהגיעו הצדדים להסכמה כי העונש הראוי לנאשם במקרה הנדון הוא עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, לא נדרשו הם בטיעוניהם לשאלת מתחם העונש ההולם את מעשיו. עם זאת כל אחד מן הצדדים הגיש פסיקה לתמיכה בעמדתו לעניין מדיניות הענישה הנוהגת.

16. **המאשימה** הפנתה לשני פסקי דין כדלהלן:

ב- רע"פ 9454/16 **אחמד מוחמד נ' מדינת ישראל** (12.3.2017), נדחתה בקשת רשות הערעור של המבקש, אשר הורשע בביצוע חבלה חמורה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. על רקע עימות שנתגלע בין הנאשם לבין המתלוננים, תקף הנאשם את האחד באמצעות שפכטל בפניו, חנק אותו וגרם לו לשבר באפו, ואת האחר במכת אגרוף, ואף איים על השניים לבל יפנו למשטרה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בערעורו לבית המשפט המחוזי הופחת העונש והועמד על 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא מצא לנכון להתערב בעונש וקבע כי הוא אינו סוטה מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות.

ב- ת"פ (רשל"צ) 22830-03-20 **מדינת ישראל נ' בולגקוב** (21.12.2020), הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של חבלה חמורה ואיומים, שביצע כלפי מי שהייתה בת זוגו באותה עת. באותו מקרה, עת שהו בני הזוג בביתן ושתו משקאות אלכוהוליים, נתגלע ביניהם ויכוח במהלכו החל נאשם לגדף את המתלוננת, וכשזו השיבה לו כי אם לא יחדל היא תזעיק משטרה לביתם, הוא תפס בחולצתה, קרע אותה ואיים עליה כי ירצח אותה. בהמשך תקף את המתלוננת באופן שנפלה ארצה וחשה מכאוב בידה השמאלית. ובעודה מוטלת על הארץ בעט בה הנאשם בגבה ובחזה. הנאשם התעלם מהפצרותיה של המתלוננת כי יזמין עבורה אמבולנס. למתלוננת נגרמו שבר במרפק ידה השמאלית ונפיחות בכף ידה הימנית.

בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

17. **ההגנה** הפנתה לפסקי דין בעבירות של חבלה חמורה, כדלהלן:

בת"פ (שלום חדרה) 19594-12-22 **מדינת ישראל נ' אוקנין** (27.3.2023), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. באותו מקרה בעת שהנאשם היה עצור בשל עבירה אחרת, היכה במכת אגרוף בראשו של עצור שהוכנס לתאו וגרם לו לשברים בעצמות האף. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו (תקופת המעצר בין התאריכים 28/11/22 - 27/3/23).

בת"פ (שלום קריות) 16470-12-21 **מדינת ישראל נ' נפוגודייב** (14.6.2023), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. באותו מקרה, בעת שהנאשם והמתלונן, שותפו לדירה יצאו מבילוי במועדון

לילה, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בפניו. בהמשך עם הגעתם של השניים לכניסה לבניין מגוריהם הכה הנאשם את המתלונן מספר מכות אגרוף בפניו. במעשיו גרם למתלונן בין השאר שברים בעצמות הפנים, שהצריכו ניתוח מורכב ואשפוז. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 10 בפועל ל- 28 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, בן 21 אשר שירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו, 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, לצד עונשים נלווים.

ב- ת"פ (שלום רמלה) 9131-03-20 **מדינת ישראל נ' יונס אל עביד** (8.2.2024), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה חמורה. בעקבות מריבה על רקע סכסוך משפחתי ארוך בחצר מתחם מגוריהם, תקף הנאשם את אחיינו שישב בכניסה לביתו, בכך שהיכה בידו בטוריה וגרם לו לשבר במרפק. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר משמעותי לריצוי בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם, 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

יוער, כי ההגנה הפנתה לפסק דין נוסף ב- ת"פ (מחוזי חיפה) 34624-09-19 **מדינת ישראל נ' עמר** (15.1.2020), אולם לתיק הגישה פרוטוקול מדין שהתקיים באותו הליך, וגזר הדין לא ניתן לאיתור במאגרים המשפטיים.

18. על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם, עיינתי בפסיקה נוספת רחבה במקרים שונים בעבירה כגון דא. כך לדוגמא:

ב- **רע"פ 912/05 פלאח נ' מדינת ישראל** (1.2.2005), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור, שהגיש הנאשם בגין הרשעתו בחבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק. הנאשם תקף את המתלונן תוך גרימת שבר באפו, אשר בגינה הוטל עליו עונש מאסר בן 12 חודשים והופעל מאסר מותנה.

ב- **עפ"ג (י-ם) 38039-04-15 רחמן נ' מדינת ישראל** (10.12.2015), נדחה ערעור של הנאשם, שהורשע בתקיפה של נהג אוטובוס שגרמה לשבר באפו, עבירה לפי סעיף 333 לחוק. בית המשפט אישר מתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. על אף העדר עבר, גיל צעיר, חלופי זמן והמלצת תסקיר אישר בית המשפט המחוזי עונש מאסר בן 6 חודשים מאחורי סורג ובריה.

ב- **ע"פ (מרכז) 47734-01-17 שרעבי נ' מדינת ישראל** (16.5.2017), דחה בית המשפט המחוזי ערעור על גזר דין שניתן בגין אירוע, בו המערער הכה במתלונן מכת אגרוף וגרם לשבר באפו עבירה לפי סעיף 333 לחוק. על המערער נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב- **רע"פ 176/13 בן ארי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013), מדובר בנאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירת גרם חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק וכן בעבירת איומים. על רקע סכסוך מתמשך על חניה תקף

הנאשם את שכנו המתלונן, בן ה- 75, מאחור במכת אגרוף והמשיך להכותו ולבעוט בו בכל חלקי גופו, גם לאחר שהמתלונן נפל על הקרקע. באותו מעמד גם איים הנאשם על אשתו של המתלונן. למתלונן נגרמו חבלות חמורות. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לבית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע, כי הגם שאין מדובר בעונש קל (24 חודשי מאסר), יש בו לשקף את הסלידה מהעבירה, את חומרתה ואת סבלו של המתלונן. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ב- **ת"פ (שלום ת"א) 60506-06-15 מ"י נש' איתי דרורי** (4.10.2018), הנאשם הורשע בגין גרם חבלה חמורה בהתאם לסעיף 333 לחוק. הנאשם נגח בראשו של המתלונן עם קסדה, על רקע ויכוח על שימוש בנתיב אופניים בפארק. למתלונן נגרם שבר באפו וחבלות נוספות. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר קצר, שיכול שירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל למשך 14 חודשים. על הנאשם נגזרו 60 ימי מאסר בעבודות שירות.

ב- **עפ"ג (מחוזי מרכז) 30709-01-12 ויאצסלב לופט נ' מ"י** (27.3.2012), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק, לאחר שהכה את המתלונן במכת אגרוף באפו, ונגרמו לו שברים בעצמות האף. הנאשם ונידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל בצירוף הפעלת מאסר מותנה במצטבר, סה"כ 16 חודשי מאסר, ועונשים נלווים.

ב- **ע"פ (מחוזי מרכז) 41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.2011), על נאשם, שתקף את המתלונן על רקע סכסוך עסקי, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על-תנאי, והתחייבות. המערער התנצל בפני המתלונן, והמתלונן הבהיר במכתב כי קיבל את ההתנצלות וביקש שלא להחמיר עם הנאשם. עונשו של המערער קוצר ל- 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב- **ע"פ (מחוזי מרכז) 16160-10-11 טבצניק נ' מדינת ישראל** (25.12.2011), קוצר עונשו של המערער, שתקף את המתלונן על רקע של סכסוך בבית הכנסת ותלש את זקנו, ל- 4 חודשי עבודות שירות. זאת, בין היתר, לאור עמדתו של המתלונן, שסלח לנאשם וביקש להקל בעונשו.

19. הנה כי כן קשת הענישה בעבירות של חבלה חמורה היא מגוונת ותלויה בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו.

בנסיבות עניין שבפניי לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, ובהתחשב בחומרת העבירה שביצע הנאשם, נסיבות ביצועה המפורטות לעיל ובכלל זה גם בהתחשב באלימות שהפעילה המתלוננת מצידה כלפי הנאשם במהלך האירוע, הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו ומידת הפגיעה בהם, כמתואר לעיל, וכן בשים לב למדיניות הענישה הנהוגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבותיו המיוחדות של המקרה הנדון נע בין 12 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

20. כידוע, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ובית המשפט ישקול גם שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

לקולה אני רואה להתחשב בהודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אף שזו באה לאחר שהוחל בשמיעת ראיות התביעה. עם זאת יש לזכור כי שמיעת העדויות סייעה בסופו של יום להתגבשותו של הסדר הטיעון, ובתוך כך להרשעתו של הנאשם בעבירה שחומרתה מופחתת מזו שיוחסה לנאשם בכתב האישום המקורי, ולהשמטת שתי עבירות נוספות שיוחסו לנאשם.

כן ייזקפו לזכותו של הנאשם האחריות המלאה שנטל למעשיו והחרטה הכנה שהביע הן בפני שירות המבחן והן בפני בית המשפט.

עוד יילקחו בחשבון תקופת מעצרו המלא של הנאשם מאחורי סורג ובריה בין התאריכים 14.11.21-5.7.22, וכן תקופת מעצר הבית בת כחצי שנה באיזוק.

עוד יינתן משקל לעברו הנקי של הנאשם, ולנסיבותיו האישיות הלא פשוטות, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ומפי סנגורו, ואיני רואה צורך לחזור על הדברים. כך גם אני רואה ליתן משקל לדבריה של המתלוננת, אשר התרשמתי מכנותם.

משקל משמעותי מצאתי לייחס במקרה הנדון לעמדתו של שירות המבחן, אשר הגיש מספר תסקירים בעניינו של הנאשם, לפיה הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי במרכז לנפגעי אלכוהול, והביע מוטיבציה ונכונות להמשיך בטיפול מתוך רצון אמיתי לשינוי ותובנה כי המשך הטיפול והעמקתו יסייע לו בהתמודדותו עם קשיים רגשיים ומורכבים בחיים. כזכור לאחר שבחן את מכלול גורמי הסיכוי והסיכון התרשם שירות המבחן כי מסוכנותו של הנאשם לביצוע עבירות דומות בעתיד היא נמוכה, והמליץ לבכר בעניינו של הנאשם את האלטרנטיבה השיקומית של הנאשם על דרך של העמדתו בצו מבחן לצד השתתפות עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

בנסיבותיו של המקרה הנדון, ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה שביצע הנאשם ותוצאתה למתלוננת, בהתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים- ובמיוחד תקופת מעצרו הארוכה של הנאשם, עברו הנקי, ושיקולי שיקום, שוכנעתי כי קיימת הצדקה לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

סוף דבר

21. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **6 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות**, החל מיום 18/6/2024, בהתאם לאמור בחוות דעתו עמוד 10

של הממונה על עבודות השירות.

ב. **מאסר על תנאי למשך 6 חודשים**, שהנאשם לא יישא בו, זולת אם יעבור במשך 3 שנים את העבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.

ג. **אני מורה על העמדתו של הנאשם במבחן למשך 12 חודשים**, על כל הכרוך בכך.

ד. מובהר בזה לנאשם כי עליו לעמוד באופן דווקני בצו שניתן לביצוע עבודות השירות וצו המבחן לצד העונשים הנוספים המוטלים עליו.

הנאשם מוזהר בזה כי תנאי העסקה של עבודות השירות הם קפדניים, מצריכים התייצבות רציפה ועמידה בהנחיות החוק והממונה, וכי יש בחריגה מכללים אלו כדי להביא להפסקה מנהלית של ריצוי מאסרו בעבודות שירות, וריצוי יתרת ימי המאסר בפועל בין כתלי הכלא.

עוד מובהר לנאשם, כי אם לא יעמוד בתנאים של צו המבחן, רשאי שירות המבחן לחזור לבית המשפט כדי לבקש הפקעתו של צו המבחן, ובית המשפט יהיה רשאי לגזור כל עונש שימצא לנכון, לאחר שמיעת הצדדים והנאשם, לרבות מאסר בפועל לתקופה העולה על המאסר שנגזר עליו לנשיאה בעבודות שירות.

המזכירות תעביר את גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשפ"ד, 23 מאי 2024, בהעדר הצדדים.